

Tribuna

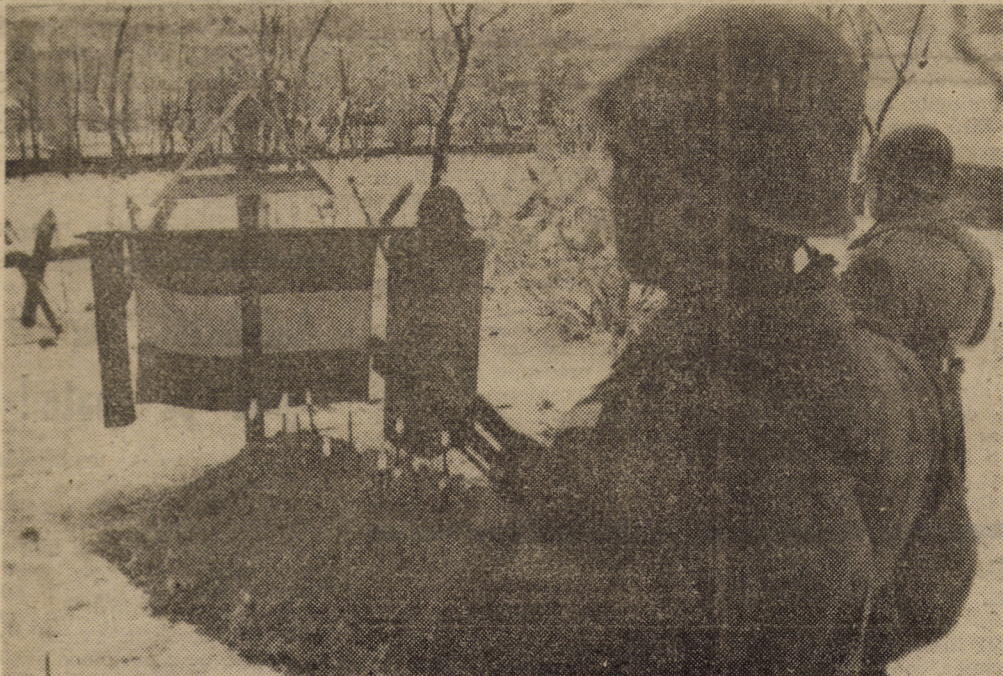
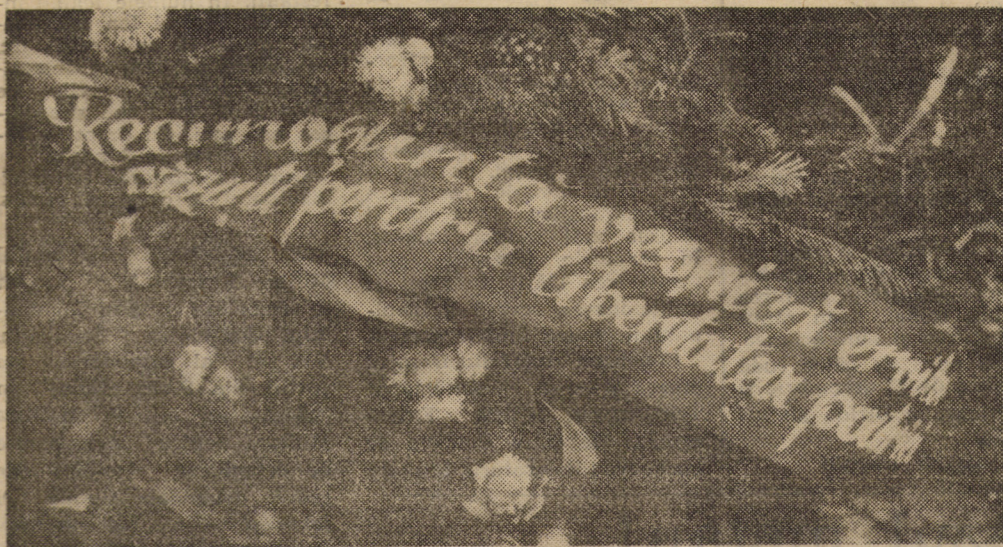
COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI, nr. 16

Simbătă, 13 ianuarie 1990

4 pagini, 50 bani

Jertfa Eroilor Revoluției la temelia patriei libere și demne

Si ieri ne-am plîns eroii-martiri. I-am pomenit în gînd și în rugăciune. Cu suflutele cernite de durere am îngenucheat în fața memoriei și jertfei lor curate cu care au deschis poarta reînvierii neamului nostru.

În curtea Școlii Militare de Ofițeri „Nicolae Bălcescu”

din Sibiu e un mormînt proaspăt, cu o cruce modestă de lemn pe care sînt trecute numele citorva tineri-eroi: elev sergent Cristian E. Serdenciu, elev caporal Adrian M. Mihai, elev sergent Ioan D. Ciul, elev Dan V. Mițu, soldații Vasile Niță și Vasile Cătălin.

Luminările ard și se topesc ca lacrimile pe garoafele al-

be. Rînd pe rînd, soldați, elevi, cadre militare, profesori aduc un ultim omagiu celor care le-au fost colegi, prieteni, elevi.

Mormîntul e față în față cu clădirile negre, ca și chipul morții, ale miliției și securității. De acolo s-a tras în oa-

(continuare în pag. a III-a)

● INFORMAȚII ● INFORMAȚII ● INFORMAȚII ●

● **Contul „Libertatea — 1989”.** Cetățenii de bine din județul nostru continuă să depună importante sume de bani în Contul „Libertatea — 1989”, ajutînd astfel la reconstrucția țării. Miercuri, bunăoară, membrii Asociației de Ajutor Reciproc de Înmormîntare „Centru” din Sibiu au depus 50.000 lei. Pînă în prezent suma depusă în județ a ajuns la 39.167.841 lei. Depunerile continuă.

● **I.D.M.S. Sibiu** ne informează, referitor la autoturismele din import, că pînă în acest moment nu s-au perfectat nici un fel de contracte cu parteneri străini. Să precizăm, pentru cei interesați, că mași-

nile Dacia 1300 se livrează celor care au depus banii în trimestrul I 1987; Oltețul — celor care au depus banii pînă în septembrie 1988; Dacia 500 (Lăstun) se livrează la prezentarea cumpărătorului, iar Dacia 1300 Sport — celor care au depus banii pînă la 31. XII. 1988.

● În 10 ianuarie 1990, la ideea unui grup de inițiativă, s-a constituit „Asociația experților tehnici din România”, ca organizație profesională cu scopul asigurării activității de expertiză tehnică. Delegații experților tehnici din județe și municipiul București sînt convocați pentru ziua de 24 ianuarie 1990, orele 12, în București, E-dul Republicii nr. 174

(Facultatea de Instalații din Institutul de Construcții), sala de festivități, pentru alegerea conducerii asociației și formarea secțiunilor de lucru. Telefon 42.42.00.

● Biroul de Turism pentru Tineret, reorganizat, face cunoscut practicantilor patinajului, că Patinoarul artificial din Sibiu este deschis zilnic și funcționează în 3 serii, după cum urmează: orele 10—12, 14—16 și 18—20. De asemenea sîntem înștiințați de la aceeași instituție că se primesc comenzi ferme pentru organizarea de excursii în stațiunile B.T.T. și O.J.T. din țară, din partea oricăror categorii de oameni ai muncii din județ.

DECRET-LEGE

privind instituirea Comisiei Naționale pentru rezolvarea sesizărilor

Luînd în considerare multiplele dificultăți prin care trece populația de pe urma moștenirii dezastruoase lăsată de dictatură,

Consiliul Frontului Salvării Naționale decretează:

Articol unic — Se instituie o Comisie Națională pentru rezolvarea sesizărilor și doleanțelor tuturor cetățenilor țării care au fost victime ale dictaturii.

Această Comisie funcționează direct sub conducerea Frontului Salvării Naționale.

BIROUL EXECUTIV AL

CONSILIULUI FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE

DECRET-LEGE

privind organizarea și desfășurarea referendumului național

Ținînd seama de crimele săvîrșite de dictatura ceaușistă, La cererea generală a poporului, Consiliul Frontului Salvării Naționale decretează:

Articol unic — Duminică, 28 ianuarie 1990 se organizează pe întreg teritoriul României referendumul național pentru reintroducerea în Codul penal a pedepsei cu moartea, în vederea pedepsirii cum se cuvine a tuturor celor vinovați de crime împotriva poporului.

BIROUL EXECUTIV AL

CONSILIULUI FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE

DECRET-LEGE

privind scoaterea în afara legii a Partidului Comunist Român

În această zi de doliu național — 12 ianuarie 1990 — ținînd seama de faptul că Partidul Comunist a fost confiscat de dictatură, devenind instrumentul demagogiei politice și minciunii utilizate ca metode de guvernare, de această dictatură, împotriva poporului,

Împreună cu oamenii de bună credință din întreaga țară Consiliul Frontului Salvării Naționale decretează:

Articol unic — Se declară în afara legii Partidul Comunist Român, considerîndu-se că acest partid se situează împotriva spiritului național și a legii strămoșești.

BIROUL EXECUTIV AL

CONSILIULUI FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE

Un fiu al meleagurilor noastre laureat al Premiului Nobel!

La ceasul istoric al adevărului aflăm — grație dezvăluirilor făcute de ziarul „România Liberă” — că printre laureații Premiului Nobel figurează și un compatriot de-al nostru: prof. dr. Ioan Moraru, originar din Dîrlos, județul Sibiu. Faptele se prezintă astfel:

În anul 1985, comitetul de conducere al organizației internaționale „Medicii lumii pentru prevenirea războiului nuclear” a primit premiul Nobel pentru pace, distincție care revine de drept și profesorului Moraru, ca membru fondator și membru permanent al comitetului de conducere al acestei organizații.

Evenimentul n-a fost adus la cunoștința opiniei publice din țara noastră pentru că „Marele erou al păcii”, cum era lingușit sinistru dictator, n-a putut tolera ca un premiu la care rîvnea mult și la care se credea îndreptățit, să fie acordat unui simplu „pălmaș”, chiar român fiind.

Este o mare mîndrie pentru neamul nostru, pentru noi locuitorii meleagurilor sibieni de a fi văzut recunoscute și răsplătite meritele unui om de largă și generoasă umanitate care și-a închinat viața slujirii idealurilor păcii.

(În pagina a II-a, prezentăm o scurtă fișă biografică)

Radiografia dictaturii

De astăzi, în Tribuna, un bestseller mondial — „1984”

George Orwell, pseudonimul scriitorului britanic Eric Arthur Blair (1903—1950), este cunoscut în literatura universală prin romanele sale utopice și grotesc satirice „Ferma animalelor”, „1984”, „A Clergyman's Daughter” (1935), „Keep the Aspidochelone” (1936), „Coming Up for Air” (1939) etc. Poziția sa anticolonială și social-critică s-a transformat în anticomunism vehement.

Romanul „1984” — apărut în 1949 —, din care dorim să vă prezentăm ample extrase, este un bestseller mondial. Autorul descrie cu amărăciune un viitor imaginar al unei societăți totalitare, dominată de o tiranie absolut autoritară și minuoasă organizată.

Acest roman s-a născut sub presiunea fascismului și a stalinismului în timpul celui de-al doilea război mondial. Și Orwell ne convinge că structura puterii unei socie-

tăți poate distruge un popor prin mașinăria superperfectționată a statului.

(Prima parte — în pagina a II-a)

Cine sînteți dumneavoastră d-le Mircea Tomuș?

Răspuns: Sint fiu de preot și de învățătoare. Tatăl meu a murit acum 16 ani în Catedrala din Cluj, iar mama în noaptea de Crăciun, anul trecut. Am 56 de ani, sint în prezent redactor-șef al revistei de cultură „Transilvania” din Sibiu, și am fost pe rînd redactor la revista „Steaua”, la Editura „Dacia” din Cluj și lector la Institutul pedagogic de 3 ani din aceeași localitate. La Sibiu am venit din 1972 pe urmele ascendenței materne și mi-am adus aportul la reparația revistei „Transilvania”. Înțeleg că o reînnoare a legăturilor cu tradiția majoră a culturii noastre. De asemenea, am contribuit la înființarea la Sibiu a unei Asociații a Scriitorilor, parte componentă a Uniunii Scriitorilor din România.

Intrebare: Cum ați ajuns în Consiliul județean al Frontului Salvării Naționale?

Răspuns: După ce am înființat un comitet al intelectualilor sibiieni pentru sprijinirea Revoluției și a Frontului Salvării Naționale, am fost cooptat într-una din numeroasele forme succesive ale Consiliului județean. Poate că mi-am asumat un risc peste puterile mele, dar mi-am propus, împreună cu câțiva oameni de bine din acest consiliu, să depunem toate eforturile pentru a face din el un organism cu adevărat reprezentativ, o platformă de unitate a forțelor bine intenționate din județ în momentul critic pe care îl traversăm.

Intrebare: Cum vedeți viitorul prezentei dumneavoastră în consiliu?

Răspuns: Mi-am propus țelul de care v-am vorbit mai înainte și care, odată îndeplinit, va pune capăt prezenței mele aici. Cînd vom avea un consiliu reprezentativ, format din oameni competenți și eficienți, care pot spera la încrederea publicului, consider că misiunea mea va fi împlinită.

Intrebare: Aveți de gînd să vă retrageți atunci?

Răspuns: Da, aceasta e intenția mea.

Intrebare: Care este stadiul reazășării Consiliului județean după criteriile enunțate de dumneavoastră?

Răspuns: Comunicatul de azi al Consiliului județean al Frontului Salvării Naționale vă dă răspunsul la această întrebare.

Un fiu al meleagurilor noastre laureat al Premiului Nobel!

Grație amabilității domnului Gheorghe Moraru, frate al ilustrului dispărut, prezentăm în continuare câteva date din biografia acestuia.

Născut la 8 septembrie 1927 în Dîrlos, unde a urmat cele 4 clase primare. Se înscrie apoi la Școala de aviație din Medias și — concomitent — la Liceul teoretic din Dumbrăveni, unde își dă diferențele. După terminarea școlii

frecventează cursurile Facultății de medicină din Tg. Mureș timp de 2 ani și, apoi, ale celei din Cluj, pe care o absolvă ca șef de promoție.

Este trimis pentru 3 ani în U.R.S.S., unde urmează Academia.

A fost medic, profesor la Facultatea de medicină din București, doctor docent, vicepreședinte al Academiei de Medicină și director al Institutului „Victor Babeș”. O pe-

rioadă a activat și la Institutul de medicină legală Mina Minovici.

Boala necruțătoare care l-a răpus s-a declanșat — nu întâmplător — după primirea Premiului Nobel. L-au răpus nemulțumirea și amărăciunea.

A fost adus de către rude în noaptea de 23 decembrie și înmormîntat la Dîrlos, alături de ai săi.

Fie-i țărina ușoară!

Să nu risipim gazul metan!

Problema gazului metan a fost și a rămas una arzătoare atît pentru marile consumatoare (unitățile industriale), cît și pentru populație. Exact pe această temă am purtat recent o discuție cu domnul Ion Rațiu, directorul Exploatarei gaz metan Sibiu din cadrul I.R.I.D.G.N. Tg. Mureș.

● **Cititorii „Tribunei”, domnule Rațiu, doresc să știe dacă repartitia de gaz metan afectată județului Sibiu a fost cont de necesarul real, cotele și restricțiile de pînă acum fiind, după cum se cunoaște, arbitrare.** ● Am propune să fim și mai concreți. Județul Sibiu are, pe luna ianuarie, o repartitie de aproa-

pe 117 milioane mc gaze, față de 90—94 mil. mc în trecut apropiat. Acest spor își va dovedi efectele numai dacă toți consumatorii industriali se vor încadra în repartitie. ● **Sînt excepții? Se mai face risipă?** ● Din păcate, da. Iată, în 8 I a.c., cînd ne-am confruntat cu o situație foarte dificilă, unele întreprinderi au depășit substanțial repartitiile: I.P.A. Sibiu — cu 67 000 mc; I. M. Mirșa — cu 49 000 mc; Automecanica Medias — cu 19 000 mc; Mecanica Sibiu — cu 21 000 mc; Textila Cîsnădie — cu 34 000 mc; Vitrometan — cu 10 000 mc; Tîrnava — cu 12 000 mc; Sere Dumbrăveni — cu 159 000 mc; Record — cu

8 000 mc. ● **Care au fost repercusiunile?** ● Străzi întregi din cartierul Lazaret, ca să iau un singur exemplu, au rămas fără gaze, pur și simplu. Înseamnă că unii au consumat excesiv în detrimentul altora. Nu e corect! ● **Ce-i de făcut? Ce măsuri veți lua?** ● Vom reduce corespunzător livrările de gaze la stațiile de reglare ale acestor consumatori pînă la încadrarea în repartitie. Obligate să-și regleze și să-și verifice zilnic consumul sînt întreprinderile. Pentru că, din cauza risipei nejustificate dintr-o anumită secție, n-ar trebui să fie penalizată o întreagă întreprindere! ● **Și, totuși, am înțeles că sînt întreprinderi care, chiar**

în aceste zile friguroase, s-au încadrat în repartitie deși sînt mari consumatoare de gaze! ● Este cazul întreprinderilor „Independența” Sibiu, „Sticla” Avrig și I.M.M.N. Copșa Mică. ● **Ce obligații revin populației?** ● Să utilizeze gazul cu discernămint, mai ales în orele de vîrf (7—10 și 18—21). Dispunem de cantități suficiente de gaze, nu sînt probleme din acest punct de vedere, dar măsurile de economisire, combaterea risipei trebuie să-i preocupe permanent și pe consumatorii casnici, o rîce metru cub economisit rămînîndu-le tot lor la dispoziție.

Discuție consemnată de Mircea BIȚU

GEORGE ORWELL „1984”

I. Era o dimineață rece de aprilie. Winston Smith intră repede în blocul Victoria.

Pe coridor îl întîmpină un miros de varză fiartă și pe pereții din față un tablou enorm, de fapt prea mare pentru un coridor; portretul unui bărbat în jur de 45 de ani, cu o mustață neagră, deasă și cu trăsături expresive. Winston urcă scările. N-avea rost să încerce liftul. Funcționa foarte rar, pentru că în timpul zilei curentul electric era de obicei întrerupt. Era una din măsurile economice luate pentru a pregăti „săptămîna urii”.

Ochii tabloului urias îl urmăreau pretutindeni: „Marele frate te privește” scria dedesubt.

În apartament se făcea auzită o voce, care citea statistică umflată a producției de oțel. Vocea venea dintr-un „tele-vizor”. Smith dădu mai încet sonorul, pentru că aparatul nu se putea opri. Se îndreptă spre geam. Silueta lui era aproape transparentă prin treningul albastru al uniformei de partid.

Ochii i se opriră asupra tabloului lipit pe casa de vizavi: „Marele frate te privește”.

În depărtare, un elicopter bizuia printre acoperișuri. Era razia poliției, care urmărea oamenii prin ferestre. Dar ei nu erau chiar așa de peri-

culoși. Însăpăimîntătoare era „poliția gîndurilor”.

În spatele lui Winston sporovăia vocea din tele-vizor despre realizarea celui de-al nouălea plan trienal. Tele-vizorul era în același timp receptor și emițător. Fiecare zgomot, chiar și șoaptele, era înregistrat. De altfel, Winston putea fi și văzut, nu numai auzit. Nu se știa cînd și prin ce sistem poliția gîndurilor conecta aparatul particular. Era posibil ca fiecare să fie urmărit permanent. În orice caz trebuia să te obișnuiești vrînd nevrînd că ești urmărit. Numai întinericul își era singura libertate.

Winston întoarse spatele tele-vizorului, cu toate că știa că și un spate putea fi trădător. În depărtare, Ministerul Adevărului, locul său de muncă, se înălța imens și alb. „Asta este Londra”, se gîndea cu repulsie, „Capitala provinciei Oceania”. Încercă să revadă Londra copilăriei sale. Dar ochii minții vedeau numai o serie de tablouri fără fundal, majoritatea neînțelese.

Ministerul Adevărului — „Miniadei”, cum se numea în limba oficială a Oceaniei — era o construcție albă de beton, înaltă de 300 m. Pe fațada clădirii erau înscrise cu litere enorme cele trei lozinci ale partidului:

**Război înseamnă Pace
Libertatea este sclavie
Ignoranța este putere**

În clădirea ministerului adevărului, care se ocupa de știri, de timpul liber, de educație și cultură, funcționau și ministerul păcii, care urmărea problemele războiului, ministerul iubirii (menținea ordinea) și ministerul surplusului, care calcula raționalizarea în toate domeniile.

Ministerul iubirii era cel mai înfricoșător. Ferestre nu existau. Winston nu a intrat niciodată acolo. De altfel era imposibil, pentru că totul era înconjurat de sîrmă ghîmpată, de mitraliere ascunse și gorile în uniforme negre, înarmate cu bastoane de cauciuc.

Winston se întoarse spre tele-vizor, confectionîndu-și o expresie optimistă și se îndreptă spre bucătărie. Pentru că plecă de la minister mai devreme, trebui să renunțe la masa de prînz, cu toate că știa că în bucătărie era numai o coajă de piine neagră, păstrată pentru micul dejun din ziua următoare.

Scoase o țigară marca „Victoria”, dar tot tutunul curse afară. Avu mai mult noroc cu țigara următoare (...). Winston intenționa să scrie un jurnal. Nu era ilegal (nu era nimic ilegal pentru că nu mai existau legi), dar dacă ar fi

fost descoperit, ar fi fost pedepsit cu moartea sau cu cel puțin douăzeci și cinci de ani muncă silnică. Încercă să scrie. Într-adevăr, nu mai era obișnuit să scrie cu mîna, ci doar să dicteze. Scrie cu litere mici, chinute: 4 aprilie 1984.

Îl copleși un sentiment de neajutorare. Nici nu știa exact dacă era în anul 1984, dar știa sigur că are treizeci și nouă de ani și bănuia că s-a născut în '44 sau '45. În vremurile acelea nu puteai niciodată stabili cu precizie data.

„Pentru cine, se întrebă el deodată, scriu acest jurnal? Pentru viitor”. Pentru prima dată își dădea seama de măreția planului său. Încercă să scrie și realiză că vocabularul îi era prea sărac. Limba oficială înghițise toate cuvintele prin care și-ar fi putut exprima trăirile. De săptămîni aștepta acest moment și nu-și dădu seama că, de fapt i-ar fi trebuit și altceva decît curaj. Era nerăbdător să aștearnă, în sfîrșit, pe hîrtie, dialogul cu sine, dar în acel moment vocea interioară amuți.

Nu mai simțea nimic în afară de mîncărimi insuportabile a pielii în jurul genunchiului. Traducere din lb. germană și prezentare de Mariela Nagy

(Va urma)

Încă 19 ani în contul teroriștilor!

Tribunalul Militar Extraordinar din Sibiu a reluat, vineri, 12 ianuarie 1990, judecarea maiorului de securitate Ion Botărel, aflat în stare de arest, pentru comiterea tentativei la infracțiunea de omor calificat. După cum am mai relatat, în urma administrării probelor și a audierilor, Tribunalul Militar Extraordinar a pus în discuție schimbarea încadrării juridice în tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav.

În atare situație, atît acuzarea, cît și apărarea, au adus noi probe — pro și contra — complementare, la care s-au adăugat noi dezvăluiri ale martorilor.

Pe scurt din cuvîntul de fond al acuzării: se menține faptul că inculpatul se face vinovat de tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav. Așa cum s-a dovedit în timpul procesului, inculpatul Ion Botărel s-a făcut vinovat de folosirea armei, cu care a tras, fără somație, împotriva demonstranților, provocînd rănirea mai multor oameni. În concluzie, acuzarea cere menținerea stării de arest și condamnarea severă a inculpatului pentru faptele comise.

Concluzia apărării: Dosarul prezentat spre soluționarea Tribunalului Militar Extraordinar de către Comisia de anchetă a Procuraturii Militare

are unele neconcordanțe. Apărarea cere instanței aprecierea și cîntărirea cu maximum de obiectivitate a faptelor, ținîndu-se cont de probele administrate de către apărare, în luarea hotărîrii judecătorești.

Ultimul cuvînt al inculpatului: „Nu sint terorist! Nu mă consider vinovat”.

Hotărîrea Tribunalului Militar Extraordinar: „În urma deliberării asupra cauzei, instanța reține în sarcina inculpatului vinovăția că, în ziua de 22 decembrie 1989, a tras focuri de armă automată asupra demonstranților neînarmați, aflați în curtea Securității, în urma cărora au fost răniți mai mulți manifestanți. În numele legii, inculpatul Botărel Ion este condamnat la 19 ani închisoare, degradare militară și interzicerea drepturilor civile pe timp de 7 ani după executarea pedepsei. Cu drept de recurs în timp de 3 zile”.

După pronunțarea sentinței, inculpatul a declarat recurs.

★ În aceeași zi, Tribunalul Militar Extraordinar a luat în dezbateri dosarul inculpatului Constantin Boșoteanu, fost șef al gospodăriei de partid, din Sibiu, tradus în judecată de către Procuratura Militară pentru infracțiunile de delapidare deosebit de gravă, delapidare simplă și favorizare a infractorului. În urma administrării probelor acuzării, ale apărării și audierii martorilor, Tribunalul Militar Extraordinar a hotărît menținerea pronunțării pentru azi, sîmbătă, 13 ianuarie 1990, ora 13, în ședință publică.

Lucian JIMAN

Autobuzele vor fi puse pe roate!

Călătorii care se deplasează cu autobuzele Întreprinderii de Transporturi Auto Sibiu, mai ales navetiștii, sînt rugați să dea dovadă de răbdare, înțelegere față de eventualele dereglări în bunul mers al acestor mijloace de transport; aceasta, avînd în vedere pe de o parte condițiile atmosferice vitrege din ultimele zile, iar pe de altă parte anumiți factori de natură obiectivă care pe parcurs vor fi lichidați.

Știm la fel de bine ca și dumneavoastră, că avem încă multe de făcut, și vă rugăm să aveți încredere în dorința noastră sinceră de a vă asigura condiții civilizate de transport.

Întîmplările regretabile din Autogara 1, petrecute în seara zilelor de 8, 9 și 10 ianuarie, nu vrem să se mai repete.

Facem acest apel, aducîndu-vă la cunoștință și condițiile obiective cu care ne confruntăm în acest moment:

În primul rînd, ne lipsesc, față de necesități, un număr de 75 autobuze, avînd în vedere și faptul că parcul de care dispunem se află într-o avansată stare de uzură. Avem nevoie, în prezent, de cel puțin 450 anvelope de dimensiuni mari, peste 130 acumulatori și cel puțin 75 perne de aer.

Pentru procurarea acestora am făcut și facem intervenții la întreprinderile producătoare precum și la Ministerul Economiei Naționale de unde așteptăm răspunsuri concrete.

Vă mulțumim!
Consiliul de sprijin al F.S.N. din I.T.A. Sibiu

Jertfa Eroilor Revoluției la temelia patriei libere și demne

Reviem creștinesc în Piața Libertății din Sibiu, pentru sufletele și în memoria copiilor, tinerilor, vîrșnicilor, care prin jertfa lor de sine ne-au deschis drumul spre orizonturile libertății, demnității și ale democrației

Foto: Fred NUSS

(urmărire din pag. 1)

meni, în demonstrații, în militari. S-a tras bestial mai ales atunci cînd s-a aflat vestea pe care un popor, împovărat pînă peste puteri de umilită, o aștepta cu deznădejde: „Dictatorul a căzut!”.

Între cei ce aduc un ultim omagiu eroilor îl recunoaștem și pe istoricul col. Paul Abrudan.

— Misiunea noastră, a istoricilor, este să reconstituim, acum cînd totul este proaspăt, măreția acestui eveniment, fraternitatea armatei cu poporul, jertfele aduse de ostași. Din tragedia aceasta trebuie desprins un învățămînt cu caracter practic: armele și mijloacele de luptă să aparțină unei singure instituții — armatei, pentru că ea niciodată n-a trădat interesele poporului.

Maiorul Gheorghe Moise explică, în detaliu, reconstituie pe minute, pe fiecare petec de pămînt din incinta unității, și din jur, derularea evenimentelor din acele zile singeroase. Sîntem martori la prima lecție de istorie a renașterii noastre.

Între cei căzuți dintre demonstrații este și muncitorul Victor Cioran, în vîrstă de 26 de ani, de la Întreprinderea de Piese Auto. Tatăl a doi copii orfani: Alexandru și Lacrima. Iată cum durerea poartă nume propriu și nu lasă amintirea jertfei să se vestejească.

S-a făcut propunerea ca Piața Republicii să poarte numele de Piața Libertății. Aici s-a tras primul glonte. Aici a fost prima încercare de a intimida și a înăbuși, prin moarte, Revoluția. Statuia cărturarului Gheorghe Lazăr a devenit un altar în jurul căruia preoți, o lume cernită se roagă, plînge, aprinde lumînări. Sînt copii de grădiniță, copii de școală, elevi, studenți, femei, bărbați, oameni de toate vîrștele. Pe o iconă prinsă de soclul statuii cineva a scris o rugăciune pentru morți: „Odihnește, Doamne, în loc liniștit / Sufletele celor care au murit / Pentru Libertate și frăție-n țară / Alții niciodată să nu ne mai moară / Dă odihnă, Doamne, celor ce-au căzut / Să înalțe neamul în care au crezut / Cu puterea-ți sfîntă pe vrăjmaș doboară / Alții niciodată să nu ne mai moară. / În loc de odihnă li așează-n veci / Și toată greșeala, Părinte, le-o

treci / Ei ne sînt eroii și sfîntă comoară / Alții niciodată să nu ne mai moară!”.

Un alt anunț, scris de mînă, pe soclul statuii: „Pentru morți numai lumînări”. Solidaritatea umană ne poate vindeca mai ușor și mai repede rănile. Iar oamenii dovedesc acest lucru: pînă ieri în „Conținutul Libertatea — 1989”, conținutul reconstrucției țării, a fost depusă suma de 40 milioane lei.

... La Casa Armatei, intrare a foștilor deținuți politici, oameni de 60—70—80 de ani, care au colindat, sub amenințarea morții, pușcăriile și locurile instituite de comuniști pentru a neantiza floarea intelectualității române și elita politică românească de toate nuanțele. Se pronunță des: Pitești, Aiud, Gherla, Sighet, Canal și se mai spune

tot des: tinerii au fost cei care ne-au redat dreptul de a ne întruni azi aici, pentru că noi eram paria, indezirabili, excluși. Un moment de reculegere în memoria martirilor tineri dar și pentru cei care, în peste 40 de ani, au pierit pe drumurile golgotice ale terorii cu rang exterminator. Revoluția tinerilor a continuat rezistența noastră din zeci de ani. Dumnezeu ne-a ajutat să izbîndim.

Secvență de reconstrucție. La secția „Cazangerie” — Independența, cu ing. Ion Moldovanu: „Ieri, chiar ieri în schimbul I. Ioan Pinca — lăcătuș, Nicolae Ludoșan — sudor, Nicolae Dura — lăcătuș, Ioan Teurkauf — sudor, au lucrat la o foarte importantă comandă de export — cicloane pentru U.R.S.S.; Ioan Matevici, Ioan Pop, la stocatoare de CO₂ pentru Întreprinderea „1 Mai” Ploiești; Nicolae Dragomir și Voicu — vagoneti pentru I.M.M.N. Copșa Mică; tot aici ar fi lucrat și borwerkistul D-tru Olteanu, dar el e încă în spital, cu 7—8 gloanțe în picioare; azi am vorbit cu dr. Nadiu și mi-a dat vești îmbucurătoare; îl așteptăm pe Mitică al nostru cu dragoste și mîndrie”.

Ne doare jertfa martirilor eroi, ne dor rănile din crîncena înclăștare cu tirania criminală.

Eroii noștri au murit ca să ne izbăvească de înjosire, de umilită și de mizerie. Au murit ca să ne dăruiască Libertatea, ca să ne bucure sufletele și inimile cu idealuri, cu speranțe.

Ca să dureze, orice mare întemeiere presupune jertfă. Și ei s-au jertfit. Iar sensul jertfei lor trece în noi cu putere de legămînt: să veghem ca Libertatea cîștigată să fie calea prin care să înălțăm o națiune liberă și demnă, prin care să ne înălțăm pe noi înșine. Acesta e prețul recunoștinței pe care îl așteaptă de la noi Eroii Revoluției, de dincolo de mormînt.

Victor DOMȘA
Ion Onuc NEMES
Foto: Fred NUSS

Lumînări, sute de lumînări pentru morții noștri, pentru martirii Revoluției

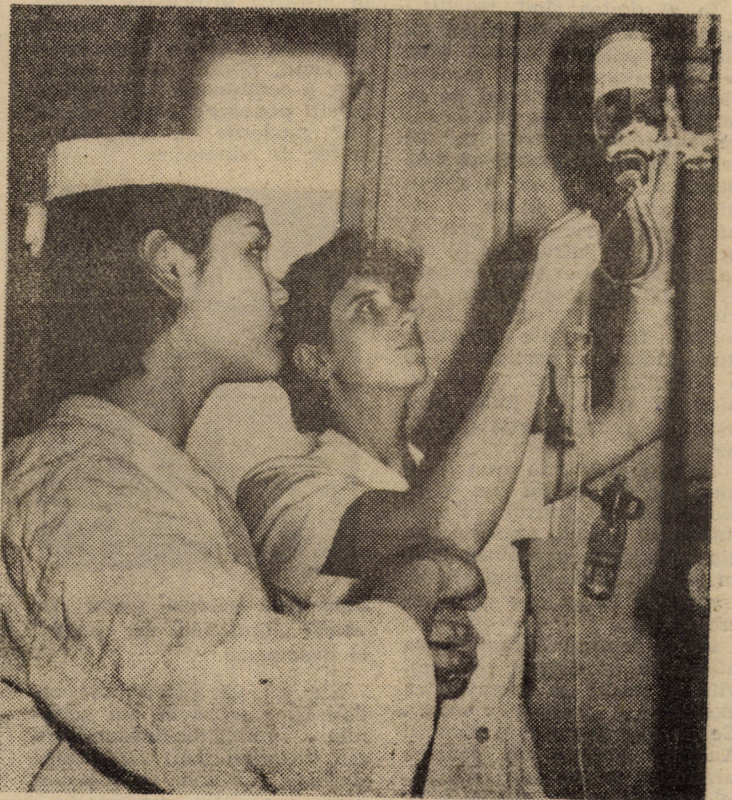
Foto: Fred NUSS

Din partea Consiliului județean al F.S.N.

În procesul firesc de constituire a organismelor teritoriale ale F.S.N. după criteriul reprezentării unui colectiv de muncă, se anunță că următorii foști membri ai Consiliului județean nu au primit acreditarea necesară: Constantin Stoiculescu, Ioana Gavrea, Doina Ghip, Nicoleta Murgu, Constantin Nedelcu, Mircea Oprea,

și Adrian Stanciu. În locurile rămase vacante au fost cooperați, deocamdată, următorii: Constantin Tudor, frezor la Întreprinderea Independența, Dr. Victor Gîrloanță, directorul Spitalului T.B.C. și Hans Birk, profesor la Liceul Bruckenthal.

Procesul de reasezare a consiliului continuă.

În cele două blocuri de reanimare din cadrul Spitalului județean, în singeroasele zile și nopți ale revoluției populației din Sibiu s-a dat, non-stop, o dramatică luptă cu moartea

Foto: Fred NUSS

AVEȚI CUVÎNTUL !

Requiem Feților Frumoși morți într-o nesfîrșire de tineri

În clipa aceea, moartea le zimbea în față, dar, treptat, chipul ei începuse a se întîmeca, căci ei, Feți Frumoși, învinseseră în chiar inima ei... Munții se clătină iar apele purtîndu-le chipul, curgeau căte marea cea mare spre-o ultimă întîlnire. Umbra le părea nesfîrșită, că mulți se ntrebau cu mirare ce ploi uriași crescuseră peste noapte. O frîntură de timp, apoi moartea încerca să-i coboare spre Hades: pînă la gleznă, la genunchi, dar nu reușiră. Ochii lor, prea plini de raze, ochii, ape subțiri în lanul de grîu al trupului, ochii, boabe de rouă, nu voiau să se-nchidă. Și, Doamne, mîinile le erau trestii în bă-

taia singelui adine învâltuitor, trupul le era piramidă... Guri de copii, guri de tineri pline cu lacrimi ce nu puteau vorbi, dar vorbeau... Erau, în sfîrșit, eliberați, eliberîndu-ne, pe noi, ceilalți, obligîndu-ne pomenirea lor acum și-n vecii vecilor. Lacrimile le erau diamante cît oul de porumbel, lacrimi de Eminescu. Spatele, superbul lor spate oprea singele scurs ce se făcea statuie. Se priveau, și moartea o priveau ca-n spusele altui mort tînăr mare poet, Daniel, moartea, singura oglindă în care se priveau cu adevărat, în care locuiau cu adevărat.

NOI ??

George V. PRECUP

Apel la corectitudine

După cite cunoaștem cartierul „Vasile Aaron” este unul dintre cele mai populate cartiere muncitorești din municipiul Sibiu. Totodată, majoritatea familiilor sînt tinere și cu mulți copii. Avînd în vedere acestea propunem: — suplimentarea cantităților de lapte și produse lactate care sînt insuficiente (fiind mult sub necesar) avînd în vedere că majoritatea familiilor sînt tinere și cu mulți copii; am ruga, de asemenea, să se termine cu principiul aprovizionării cu mărfurile cele mai bune în centru, iar la noi, cele mai puțin bune, în ideea că aici se vinde orice...

Considerăm că avem tot dreptul să cerem ca, în acest cartier ca și în celelalte cartiere muncitorești, să fie mărite cantitățile de carne, preparate din carne, brînzeturi, semipreparate.

Considerăm că în cele două magazine alimentare din cartier nu sînt repartizate canti-

tăți de produse care să satisfacă minimul necesar hranei muncitorilor care lucrează în domenii grele de activitate („Independența”, „Balanta”, I.P.A.S., I.A.C.M.).

Totodată, facem apel la cei care au mai mult timp liber (pensionarii și alții) să nu mai cumpere aceste produse în cantități industriale și să se limiteze la strictul necesar pentru a da posibilitatea ca și cei care sînt la serviciu să ajungă să cumpere aceste produse.

Facem apel la cetățenii de bună credință, care și pînă acum au ajutat și sprijinit activitatea lucrătorilor din comerț, să nu permită unor elemente certe cu legea sau cu ordinea să împiedice desfășurarea activității normale a vinzării mărfurilor, aducînd injurii și amenințări la adresa lucrătorilor din comerț.

Opriș BUCUR,

electrician întîreținere ma-
carale, I.A.C.M. Sibiu

„Vînători regale... vînători princiere“

„Locul de popas“ și caravana „service“

2. De câte ori am însoțit oaspeți străini în zona Bilea Lac o întrebare ne era adresată în mod inevitabil. Dacă cabana „Bilea Lac“ a O.J.T. Sibiu, în pofida condițiilor sale, mai mult decât modeste, este supraaglomerată, de ce vila din apropiere este închisă, nefolosită, cui aparține?

În al doilea rând, mărturisesc că în 1975, împreună cu ziaristul polonez Leszek Miller am reușit să ne strecurăm, cu sprijinul celui ce se ocupa pe atunci de vilă — care literalmente tremura de frică numai la gândul că s-ar putea afla că acolo a călcat picior de ziarist străin — pînă în bucătărie și să privim, prin ușă, în sufragerie. Și asta, notați, în perioada în care vila nu era proprietatea exclusivă a dictatorului, încă putînd fi găzduite persoane din conducerea partidului sau a altor organisme centrale, pînă la nivelul (mic, nu-i așa?) de prim-secretar de județ.

Iată-ne acum, în ziua de 9 ianuarie, bătînd la ușa vilei. Ne deschide Andrei Bocan (mecanic) și soția acestuia Regina (lucrător gestionar) care în această lună, în ziua de 30, împlinesc 12 ani de cînd lucrează aici.

De la domnul Andrei Bocan aflăm că, în ultimii trei ani, vila a trecut în proprietatea exclusivă a „marei vînător“. Ce ne mai povestește domnul Andrei? Înainte de venirea tiranului, aveau loc controalele sanepidului, pompierilor și ale securității sibiene. Odată sosit „Marele caid“, securiștii sibiieni dispăreau (probabil prin diverse vîgăuni) și se amplasa așa numitul „dispozitiv“, format evident din paznicii tiranului, mai precis din ucigașii lui plătiți (și nu oricum), însoțiți de bucătări, ospătari, cameriste, frizer și coafeză, croitor, medici etc. etc., adică o veritabilă „caravană service“. Pentru că trebuie să știți că se aducea aici tot ceea ce se minca și bea, lenjeria de pat, ustensiile de baie, inclusiv servetelele. Bănuim... că și hirtia igienică. Domnul Andrei avea dreptul să supravegheze doar funcționarea instalației de încălzire centrală, și asta sub directă și permanentă „îndrumare“ a unui maior de securitate. Iar după ce-și termina misiunea, era trimis să se culce într-o cameră la stația telecabinei. Nu i se permitea nici măcar să doarmă în bucătărie...

Evident, față de palatele și vilele ceaușiste pe care am avut ocazia să le vedem la televizor, vila Paltinul este „un mic copil“. Dar să nu uităm că ea se află la 2050 m

altitudine și că pentru 2 persoane, eventual 3, cele 10 camere, sufrageria și livingul ar putea fi chiar „suficiente“.

Să pășim înăuntru, împreună cu dumneavoastră, ajutați de câteva imagini foto.

De la platforma de aterizare a elicopterului se coboară pe câteva trepte și se ajunge la intrarea principală. Această dă într-un hol care poartă amprenta întregii construcții — lemn, piatră, aplică metalice, o combinație de mobilier în stil popular cu mobilier cu linii moderne și, bineînțeles, trofee de vînătoare.

Exponatele muzeului sibian pe pereții „locușorului de popas“ al dictatorului

Nu, nu vă grăbiți să credeți că ele provin din acțiunile nimicitor-devastatoare ale tiranului. Nu! Nedezmințindu-și „pasiunea de colecționare“, sau poate conștinuindu-se de către cei apropiați această dambă — altfel nu-i putem spune — piesele au fost „transferate“ aici de la colecția de trofee și arme de vînătoare a Complexului muzeal Sibiu(?) Astfel, pe un perete în livingul în care pătrundem din hol se află un trofeu de capră neagră datat 1897, unul de cerb din 1925, iar pe un alt perete tot un trofeu de cerb datat 1908 și notat Ardeusclag cu însemnul a 5 biluțe în coroana aplicației, ceea ce — după spusele unora — înseamnă că a fost vînat de un prinț (adevărat) și nu de un rege (acelea aveau 6 biluțe). Despre trofee datele 1897 și 1908 nu avem nici un dubiu că nu-i aparțin. Despre cel din 1925 ar trebui să gîndim, la fel. Dar mai știți, cum era dumnealui „precoce“ — la 13 ani „mare conducător politic“ — cine știe dacă la 7 ani nu era „spaima fiarelor sălbatice“...

Livingul este despărțit de sufragerie de un șemineu în care nu se face focul, o lumină interioară creînd aparența, vila avînd instalație de încălzire centrală. Tot în sufragerie se află și un bar care,

însă, nu a fost folosit niciodată.

Urcăm scările, unde de o parte și alta a unui hol se află cele 10 camere.

Camera 1, dormitorul „vînătorului“, a fost amenajat pe măsură. Un hol cu un frumos colțar, banchete, fotolii, măsuțe și nelipsitul telefon cu „firul scurt“. Acest dormitor a fost amenajat din nou, special, o săptămînă înainte de sosirea „Caidului“, cu mobilă nouă (miroase a mobilă luată direct din fabrică); atunci au fost aduse și rotisoarele care au rămas, încă, aici. Din hol (antreu) se intră în dormitorul propriu-zis și el amenajat special pentru „Vînătorul nr. 1“.

Camera 2, a fost transformată în dormitorul academicienilor cu 4 clase, unde a fost amplasat și un budoar.

Camera 4 a fost pregătită pentru „omul cu privirea blindă ca a unor animale de tracțiune“, Emil Bobu. Dar acesta nu a dormit acolo. Patul a fost găsit dimineața neatins.

Celelalte camere nu prezintă un „interes deosebit“, dar ar face oricînd obiectul unor spații de cazare rivnite.

Am intrat prin ușa din față și am ieșit prin bucătărie. Bucătărie în care nu s-a gătit niciodată pentru dictatori și clica lor. Firesc, prea „modest“ dotată și probabil „neigienică“. Aici se încălzea doar mîncarea.

Cam asta e. Am mai adăuga că această clădire ar putea fi de aici înainte o bună bază turistică.

Octavian RUSU
Nicolae IVAN

În ziarul nostru de mîine un nou episod al serialului nostru: „Ultima vînătoare regală la Bilea“.

Mica publicitate

DECESE

În plină tinerețe, la 26 decembrie 1989 moartea nemiloasă l-a smuls din mijlocul nostru, după o grea suferință trupească și sufletească, pe iubitul și neprețuitul nostru fiu și frate **DANUȚ COTOARĂ**

— 34 ani —

Nimeni nu va putea înlocui chipul drag, blajin, în pieptul căruia a bătut acea inimă caldă, dornică de viață, pînă în cea din urmă clipă, lăsîndu-ne numai amintirea și dorul imens ce nu se vor stinge niciodată.

Mulțumim din suflet Direcției Sanitare, colectivului medical de la Spitalul Județean Sibiu, secția medicală II, pentru grija acordată, precum și colegilor de serviciu de la I.G.S.C.C.P. — filiala Sibiu, tuturor prietenilor, vecinilor, care au fost alături de noi și l-au condus pe ultimul său drum. (240)

Crudă și neuitată va rămîne ziua de 24 decembrie 1989, cînd gloanțele criminale au întrerupt firul vieții tinărului

NICOLAE GANȚĂ

ce s-a jertfit pentru libertate.

Mulțumim pe această cale colegilor de muncă de la Întreprinderea Mecanică Sibiu, secția mecanică I, pentru tot sprijinul acordat în cele mai grele clipe, cunoștințelor, vecinilor și tuturor celor care l-au condus pe ultimul drum.

Dormi în pace suflet blind. Nu te vom uita niciodată, chipul tău ne va rămîne în inimă și te vom plînge tot restul vieții.

Soția Viorica cu cei doi copii — Bianca și Călin

DECRET-LEGE
privind urmărirea, judecarea și pedepsirea
unor infracțiuni de speculă

În timpul și după victoria revoluției populare din luna decembrie 1989, unele persoane necinstite, sfidînd cele mai elementare norme umanitare, au sustras bunuri ce fuseseră trimise din spirit de solidaritate internațională poporului român și le-au vîndut sau încercat să le vîndă la prețuri de speculă în scopul realizării de profituri.

De asemenea, profitînd de situația grea a economiei moștenite de la fostul regim dictatorial, persoane necinstite se dedau la acte de speculă, vînzînd cu suprapreț unele mărfuri care mai sînt încă deficitare.

Avînd în vedere cele de mai sus, Consiliul Frontului Salvării Naționale

decretează:

Art. 1. — Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, confiscarea parțială a averii și interzicerea unor drepturi, comercializarea oricăror bunuri primite în cadrul acțiunii de ajutorare internațională:

la a statului, obținute prin sustragere sau în orice mod, fără drept.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează vînzarea cu suprapreț a oricăror mărfuri.

Dacă modul de obținere a bunurilor constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Prin derogare de la dispozițiile legii penale, tănuirea și favorizarea la infracțiunile prevăzute în alin. 1 și 2 se sancționează cu pedeapsa arătată în acele alineate.

Tentativa se pedepsește.

Art. 2 — Faptele prevăzute în art. 1, săvîrșite pînă la data adoptării prezentului Decret-Lege, se pedepsesc potrivit prevederilor în vigoare la data comiterii lor.

Art. 3. — Urmărirea și judecarea infracțiunilor prevăzute în art. 1 și 2 se fac de urgență, potrivit procedurii privind infracțiunile flagrante.

Președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale
ION ILIESCU

PE SCURT

● Conducerea Teatrului de Stat din Sibiu aduce mulțumiri persoanelor, instituțiilor și întreprinderilor, tuturor acelor care au ajutat la degajarea ruinelor, la înlăturarea urmelor distrugerilor ce au avut loc în timpul luptelor. Sînt menționate, printre altele, Întreprinderea de Prelucrare a Lemnului, I.A.C.M., I.I.E.L.F., Întreprinderea Mecanică Mirșă, Cooperativa „Tehnică Nouă“, formațiunile de apărare civilă din întreprinderile „Independența“,

„Mecanică“, Întreprinderea de Piese Auto, „Balanța“ și „Dacia Service“.

● Divizia A de baschet feminin a programat zilele trecute prima etapă a returului. Neavînd la dispoziție sala C.S.S. din Sibiu, baschetbaliste mediesene și-au amînat partida cu echipa Comerțului Tg. Mureș. Rugăm insistent organele județene și municipale de resort să ia de urgență măsuri pentru eliberarea sălii amintite, astfel încît sportivii de performanță să-și poată relua activitatea. O doleanță justificată căreia sperăm să i se găsească rezolvarea pozitivă.

● Se împlinesc cinci ani de cînd a plecat fulgerător unicul nostru fiu

EDUARD

alăturîndu-i-se și soțul meu

VASILE BANĂRESCU

Cît voi trăi îi voi plînge.

Lorica (186)

● Cu aceeași durere în suflet, amintim că se împlinesc un an de cînd ne-am despărțit de scumpul nostru soț, tată și bunici.

DUMITRU VEȘTEMEAN

— 59 ani —

Îi vom păstra o vie și neștersă amintire.

Familia (199)

Se împlinesc 6 săptămîni de durere, dor, lacrimi și inimi zdrobite de cînd ne-am despărțit de dragul nostru soț și tată,

TRAIAN ISAILĂ

Comemorarea — duminică, 14 ianuarie, ora 12, la biserica din Turnișor.

Soția și copiii (105)

Cu durerea singurătății, readucem în memorie chipul drag al celui care a fost o ființă deosebită prin bunătate, respect și omenie,

COMANEL CASCU

Comemorarea — duminică, 14 ianuarie, la biserica din Turnișor.

Soția Oara (55)

Timpul nu poate șterge durerea despărțirii premature de cel care a fost

TRAIAN ISAILĂ

— 34 ani —

Cuvintele nu pot exprima nemărginita durere pe care ne-a produs-o moartea sa.

Îi vom purta în inimile noastre amintirea vie.

Sora Maria, cumnatul Ilie și nepoții Dănuț și Florinel Muntean (242)

Se împlinesc un an de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna scumpa noastră soție, mamă și bunică,

MARIA NECULA

Comemorarea — duminică, 14 ianuarie 1990, ora 13.30, la mormînt.

Soțul, copiii și nepoții (215)

AM RECEPȚIONAT

● Cetățenii din Viile Sibiului ne sesizează că la Alimentara nr. 125 aprovizionarea lasă de dorit, cam în aceeași situație aflîndu-se și locuitorii care frecventează Alimentara nr. 2 din Sibiu de pe Calea Cîsnădiei.

● Domnul Gheorghe Marga, inspector în cadrul Filialei ADAS Sibiu, ne comunică: „proprietarii autoturismelor care au suferit avarii în timpul evenimentelor Revoluției libere din decembrie și care au încheiate pentru perioada respectivă asigurări facultative „CASCO“, sînt rugați să se prezinte la sediul Poliției pentru întocmirea actelor, iar apoi pentru constatarea pagubelor la unitățile „Dacia Service“, între orele 10—13, și „Tehnică Nouă“, între orele 13—15. De reținut că în ziua de sîmbătă nu se fac constatări“.

Tot de la Filiala ADAS Sibiu, domnul Ion Bărbuică, șef serviciu daune, ne roagă să informăm pe toți proprietarii de clădiri care au suferit diverse pagube sau distrugerii să se prezinte la sediul filialei pentru a întocmi înștiințările respective.

Pentru bunurile gospodărești, ADAS acordă despăgubiri numai celor care dețin o asigurare facultativă în acest sens. Și în situația aceasta cetățenii sînt rugați să se prezinte pentru înștiințarea pagubelor.

Informații suplimentare pot fi obținute la telefonul 118.61.

● Un grup de lucrători ai Stației Triaj-Sibiu, printre care: Cosmina Niță, Ion Hertza, Eugenia Părăian, Mirela Stan, Ion Chirilă, Valer Ababei, Gabriela Vișoi, Petru Făgădeanu, Ion Bîtea, Vasile Martin, Ion Vinerean, Gheorghe Manea, Cristina Rădiciu, solicită sprijinul conducerii I.C.S.M.A. pentru o mai bună și echitabilă aprovizionare a unității nr. 48 (chiosc alimentară) din cadrul Stației. Credem că apelul lor va fi bine recepționat de cei în drept.